

vigelse derved, at Indgaaelse af Aegteskab, forsaavidt angaar de kvindelige Telegrafister, her er medoptaget blandt de Tilfælde, i hvilke det opsparede Beløb inddrages til Fordel for Statskassen.

I 4de Stykke er det udtalt, at Bestemmelserne i Paragrafens to foregaaende Afsnit ogsaa skulle faa Anvendelse paa Telegrafbudene, dog at Afkortningen til Enteforsjorgelse for disse Funktionærers Vedkommende ifkun skal omfatte 3 pCt. af Lønningerne. Der er herved for Telegrafbudene givet en ganske tilsvarende Regel som den, der for Postvæsenets Underklasser er givet i det i indværende Samling fremtatte Forslag til Lov om Lønninger ved Postvæsenet § 9, og, da de Grunde, som i Anmærkningerne til dette Forslag ere anførte for denne Foranstaltning, i Et og Alt passe for dens Indførelse med Hensyn til Telegrafbudene, gjengives her den paagældende Passus i de nævnte Anmærkninger:

„Følge den nuværende Ordning have disse Funktionærer slet intet Krav paa Statskassen, naar de paa Grund af Alder eller Svagelighed se sig nødsagede til at søge deres Afsted. Af deres bestedne Lønning ere de ikke i Stand til at afse faa Meget, at de derfor kunne staffe sig en endog meget tarvelig Alderdomsforsjorgelse, og da deres anstrengende Tjeneste lægger ganske Beslag paa deres Tid, kunne de heller ikke opnaa et saadant Gode ved Hjælp af de Smaaandtægter, som ellers ofte underordnede Bestillingsmænd kunne have ved et eller andet mindre Bierhverv. Disse Funktionærer ville derfor i Almindelighed være henbiste til at søge Hjælp af Indenrigsministeriets Understøttelseskasse; men dels raader denne over altfor begrændsede Midler til blot at kunne tilfredsstille en ringe Del af de Krav, der saaledes ville kunne blive Spørgsmaal om at stille til den, dels ere de Bidrag, som ifølge de gjældende Bestemmelser kunne gives af Understøttelseskassen, faa smaa, at de ville være utilstrækkelige til blot at staffe de Vedkommende en tarvelig Forsjorgelse, og hertil kommer, at denne Hjælp er en Naadesag og derfor, selv om den gives efter et uheldig, vil erkjendes, og det ses ikke rettere end, at den indeholder en Uretfærdighed mod disse Funktionærer, idet Staten, der tilfulde tager Nyttens af deres Arbeidskraft, ogsaa maa have en Forpligtelse til, naar de ikke

længere kunne udføre deres Tjeneste, at staffe dem en saavidt mulig sorgfri Alderdom, til hvilket Diemeds Opnaelse den heromhandlede Bestemmelse er optagen i Forslaget.“

Til Vedkommelse af den finansielle Virkning af denne Bestemmelse skal oplyses, at Statens aarlige Understøttelsesbidrag, efter som Antallet af Telegrafbudene udgjør 85, og den samlede Sum af disse Lønninger andrager 70,950 Kr., vilde beløbe sig til ca. 3,550 Kr. — Afkortningen i Lønningen til Enteforsjorgelse er her som ved Postvæsenets Underklasser sat til 3 pCt. under Hensyn til, at de vedkommende Funktionærer antages vanskeligt at kunne afse et større Beløb af deres aarlige Indtægter.

Til § 4.

Denne Paragraf er optaget uforandret efter § 3 i Loven af 17de April 1875.

Til § 5.

De i denne Paragraf omtalte Bestillingsmænd under Telegrafdirektoratet ere hidtil lønede af Telegrafdirektorens Medhjælpssum. Da de efter Lovforslaget skulle indordnes i Rækken af henholdsvis Overtelegrafisterne, 3die Lønningsklasse, og de mandlige Telegrafister, 4de Lønningsklassens 1ste Afdeling, jfr. § 1 C. og D., er der her givet en Regel for, paa hvilken Plads i Rækken de skulle indtræde.

Til § 6.

De i 1ste og 2den Lønningsklasse opførte Embeder, forsaavidt de ikke allerede findes i den nugældende Lønningslov, fremtræde som en Fastslaaen af faktisk bestaaende Tilstande, idet det ifkun er Posten som Raskerer og Registabførere ved Telegrafdirektoratet, til hvilken ingen omtrent tilsvarende Stilling hidtil har bestaaet. Naar det nu foreslaas, at der tillægges disse Stillinger kongelig Udnævnelse, kan det forudsættes, at de Personer, som for Tiden beklæde de paagældende Poster, ville indtræde i de tilsvarende under den ny Organisation. Da imidlertid Flertallet af disse Bestillingsmænd allerede i en længere Arrække have tjent i de nævnte Stillinger, kræver Billighed, at denne Tjenestetid kommer dem til Gode ved Alders-tillæggets Beregning, og det faa meget mere, som Reglen i § 10 i Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. af 16de Marts 1870, hvorefter det, som ifølge tidligere Lønningsbestemmelser er tillagt Noget mere i Indtægt, end der ved en ny Lønningslov tillægges det af ham beklædte Em-